

L'informe que pot

"Ja li vaig explicar que estem gastant molt per sobre del nostre pressupost destinat a aquest cas. La investigació, com vostè sap, ha estat molt extensa territorialment. La necessitat de confidencialitat extrema també ha incrementat els nostres costos." Aquest és el primer paràgraf d'una carta, a la qual ha tingut accés EL TEMPS, signada per Michael Oatley, director d'operacions de l'agència privada de detectius Kroll, i adreçada a un receptor anònim vinculat directament a la persona o persones que van encarregar l'informe Crillon. Datada a 15 de setembre de 1992 i escrita en anglès, la carta porta el següent encapçalament: "CRILLON".

El text continua així: "Els temes de la investigació dels tres últims mesos, que ara se'ns requereix que paguem i que no podem cobrir sense afectar fortament el pressupost per al setembre, pugen fins a 30.000 lliures esterlines [aproximadament cinc milions i mig de pessetes al canvi de l'època]. Li adjunto una factura addicional per aquesta quantitat, que es refereix enterament als honoraris i despeses dels investigadors que treballen en benefici nostre fora d'Espanya, tot esperant que els seus clients acceptaran de fer-se'n càrrec com un càrrec excepcional". L'expressió "els seus clients" suggereix que el receptor de la carta seria un intermediari entre la persona que va encarregar l'informe i l'agència de detectius.

En l'últim paràgraf, Michael Oatley proposa al seu interlocutor un augment dels honoraris de Kroll. "El que s'ha gastat de més representa un excés d'aproximadament 10.000 lliures esterlines mensual. Per tant li suggereixo que el nostre pressupost mensual, que actualment és de 30.000-35.000 lliures, hauria de ser incrementat fins a 40.000-45.000 lliures [entre set i vuit milions de ptes.]. Li estaria molt agraït si pogués dedicar-se a aquesta qüestió amb els seus clients."

La justícia ha decidit investigar Narcís Serra. EL TEMPS ha tingut accés a detalls

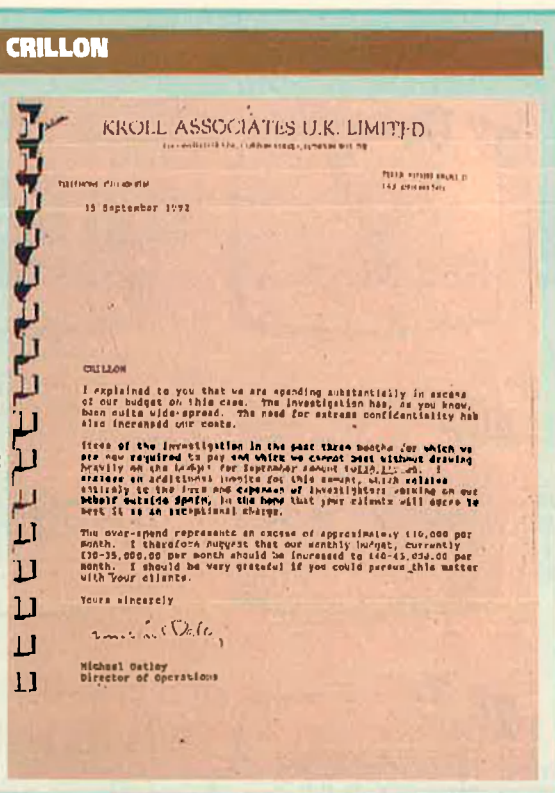
A més d'aquesta carta, EL TEMPS ha tingut accés a un altre document previ elaborat per l'agència nord-americana Kroll abans de començar la investigació sobre Mario Conde. Es tracta d'una part de l'informe en què es detalla la metodologia que se seguirà en la investigació, així com el pressupost necessari. No està signat, i, com és propi en aquests casos, en cap moment s'esmenta el nom del receptor ni el de la persona investigada. En el document, Kroll proposa

treballar sobre un pla mensual: "a principis de cada mes acordaríem amb vostè una llista de temes amb prioritats per a ser investigats, comunicant els resultats i acordant noves prioritats un mes més tard. Això li faria possible controlar el desenvolupament dels recursos i l'eficàcia, per als seus propòsits, de les activitats que es duen a terme. En les etapes més avançades vostè podria decidir quin altre tipus d'esforços serien necessaris i sobre quins temes". La proposta de Kroll fa evident que qui va encarregar l'informe va estar permanentment en contacte amb els responsables de la investigació sobre Mario Conde, marcant-ne les prioritats.

Més endavant, Kroll especifica l'organigrama intern de l'equip responsable de l'informe Crillon: un director general que controli el desenvolupament de la informació financera i comercial; un director d'operacions, dos caps, i la plantilla de secretaris i investigadors. Sota l'epígraf "Pressupost", l'agència calcula el cost total de la "fase dos" de l'operació —l'informe va ser lliurat almenys en tres fases— en una xifra que oscil·la entre 150.000 i 200.000 lliures, més unes despeses de fins al 20% (és a dir, entre 30 i 35 milions de ptes., pel cap baix). Per finalitzar, l'autor de l'informe —probablement Oatley— fa unes consideracions significatives al seu desconegut client: "Donat que els seus objectius per a aquest projecte no són simplement comercials, crec que, com ja he indicat, potser vostè no desitjarà prosseguir fins a la se-

L'INFORME CRILLON

"La investigació, com vostè sap, ha estat molt extensa territorialment. La necessitat de confidencialitat extrema també ha incrementat els nostres costos." Luis Roldán, ha acusat Serra de pagar aquests espionatges amb càrrec als fons reservats.

desconeguts sobre l'elaboració de l'informe Crillon, presumptament encarregat per Serra per espionar Mario Conde.

fer caure Serra

va finalització. Per altra banda, potser subministrarem informació que suggereixi la necessitat fins i tot d'estendre la investigació. En aquestes circumstàncies, crec que tant el pressupost com la necessitat de dur a terme la investigació haurien de ser realitzats d'acord amb una base mensual, i que hauríem de treballar cenyint-nos a un pressupost mensual d'entre trenta i trenta-cinc mil lliures esterlines, amb un dipòsit inicial, abonat abans de començar, de trenta mil lliures esterlines. A continuació li enviariem la factura al final de cada mes pel treball realitzat".

A banda de la menció indirecta als interessos polítics del client de Kröll, la qual cosa ajuda a situar el perfil del personatge, aquest últim paràgraf i la resta del document provenen que, efectivament, l'informe Crillon va costar desenes de milions de pessetes i que, en tot cas, la persona o persones que el van encarregar tenen en el seu poder factures emeses per l'agència de detectius, que les presentava mensualment. Sempre que en aquest cas no hagi funcionat també la triadorora...

L'home gris, al descobert. Fins fa poc, la principal característica de l'activitat de Narcís Serra a la vice-presidència del Govern era l'opacitat. Una vegada, en una edició del programa *Tres senyores i un senyor*, a Serra li van preguntar quina era "exactament" la seva feina. El vice-president no va saber -o no va voler- contestar satisfactoriament. "Coordino, faig moltes reunions, despatxo amb els ministres...". Una nebulosa. El temps ha anat deixant al descobert, almenys presumptament, a què dedica part del seu temps Narcís Serra. El seu nom ha aparegut vinculat a l'afer de les escoltes telefòniques a *La Vanguardia*, al control de les activitats del CESID, a l'encàrrec d'informes secrets sobre les activitats privades dels enemics del Govern... i una ombra de sospita s'ha estès al seu voltant.

La setmana passada va ser especialment difícil per al vice-president. Dimarts es va saber que la sala segona del Tribunal Suprem havia admès la denúncia de Luis Roldán sobre l'elaboració de l'informe Crillon. L'ex-director de la Guàrdia Civil, que sembla que ha optat per anar torturant el Govern a poc a poc amb les seves declaracions, acusa directament Narcís Serra d'haver ordenat que es fes un informe sobre les activitats de Mario Conde fora del territori espanyol. Julián Sancristóbal, ex-director general de Seguretat de l'Estat -actualment a la presó-, hauria encarregat la feina a la prestigiosa agència nord-americana Kröll. Segons la denúncia, algunes vegades els pagaments mensuals a Kröll els feia Serra en persona amb càrrec als fons reservats destinats al CESID. Roldán tam-

L'INFORME CRILLON

L'ex-cap de Banesto Mario Conde (dalt) ha estat àmpliament investigat per l'agència nord-americana Kröll, que ha buscat entre les activitats del banquer a l'Àfrica del Sud, algunes d'elles presumptament il·legals (detall del document de baix). Narcís Serra ha negat expressament de tenir res a veure amb l'encàrrec dels informes (segons la denúncia de l'ex-cap

AFRICA DEL SUR - TRAFICO DE ARMAS

Fuentes oficiales de Africa del Sur confirman la participación de Banesto en las ventas de armas y otras operaciones de la firma Amstar durante los años 80, así como la participación personal de Conde en estos asuntos.

Banesto fue uno de los bancos europeos de tamaño medio utilizados por Amstar para suvo un papel "muy importante" que la mayoría de ellos, actuando como el principal distribuidor de fondos derivados de las operaciones con Cardoen, Engesa y otras entidades de America del Sur. El principal cliente de este tipo de comercio fue Irak en el que se manejaron "muy grandes sumas de dinero".

La relación entre Conde y Africa del Sur fue promovida por "Mario Conde" quien ya se encontraba muy involucrado en nombre del Fondo Estratégico de Combustibles de Africa del Sur.

de la Guàrdia Civil Luis Roldán s'haurien arribat a pagar 100 milions de pessetes per aquestes informacions), tot i que el Tribunal Suprem ja investiga la possible implicació del vice-president espanyol en l'afer.

bé implica en l'afer el ministre de Defensa, Julián García Vargas, i diu que es van arribar a pagar 100 milions de pessetes. Kröll, per la seva banda, s'ha negat a revelar el nom del seu client, però ha admès tenir factures per valor de 60 milions. La diferència de 60 fins a 100 planteja una altra pregunta sobre la taula: qui té els milions que falten?

L'informe, que va ser publicat íntegrament per *Diario 16* el passat 15 de març i que també ha arribat a poder d'EL TEMPS, és un compendi de totes les activitats, legals i il·legals, de Mario Conde fora de l'estat espanyol. No aporta pràcticament cap informació nova, és imprecís i deixa moltes qüestions sense aclarir. Destaca l'acusació -no provada suficientment- que Mario Conde ha estat implicat en tràfic il·legal d'armes amb una empresa d'Àfrica del Sud. En una compareixença televisiva fa dues setmanes, Narcís Serra va afirmar irònicament que qui hagués encarregat l'informe havia comès un malbaratament. El TEMPS ha preguntat al catedràtic de dret penal de la UB Joan Córdoba, un dels principals penalistes del país, sobre la hipotètica responsabilitat legal de Serra en cas que les acusacions de Roldán fossin certes: "Tenint en compte que haig d'opinar sobre uns fets que em vénen donats a través de la premsa i per tant no conec amb profunditat, la meua opinió és que el fet que el vice-president encarregui un informe sobre un ciutadà a una agència de detectius i el pagui amb fons reservats en principi no és constitutiu de delictes. El delictes apareixeria si en el curs de la investigació s'haguessin produït comportaments addicionals com ara interceptació de documents o escoltes telefòniques il·legals". En cas que s'haguessin donat aquests comportaments, segons el catedràtic, podrien ser inculcats en distint grau tant els autors de l'informe com la persona que l'hauria encarregat.

Un dia després de saber-se objecte d'una investigació judicial, el vice-president rebia un altre cop. Javier de la Rosa trencava el seu silenci i, a través del diari

El Mundo -"refugi de delinqüents", segons Alfonso Guerra- acusava Serra d'haver pagat 50 milions per un informe sobre ell. Segons el financer barceloní, el mes de juny del 94 va rebre la visita de Michael Oatley a la presó, que en aquella data ja no treballava per a Kröll, i aquest li va explicar els detalls d'aquest afer.

Narcís Serra ha negat totalment qualsevol implicació en aquests afers. Afirma que se sent tranquil i content que la justícia tingui oportunitat d'aclarir els fets. Per ara, resisteix. Però els que l'apunten saben que Serra és l'última fitxa del dòmino abans d'arribar a Felipe González. I estan decidits a empenyer-la. **Eduard Voitas**